

РЕШЕНИЕ

№ 11921

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1525** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1 от 02. 01. 2025 г. по НАХД № 16033 / 2024 г., Софийски районен съд, НО, 121 състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство, серия К, № 8702646, издаден от СДВР, с който на Т. Г. Т., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Т., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. С писмена молба касаторът излага съображения по съществото на спора.

Ответникът, не взема становище по спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна,

която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 19. 02. 2024 г., в 11.11 часа, по АМ Т. до 1-ви км, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], касатора Т. управлявал лек автомобил „Джип Г. Ч.“ с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 104 км./ч, при ограничение на скоростта 80 км./ч. въведено с пътен знак В-26, установено и заснето с техническо средство „АТСС CORDON М2“, с радар № 1194.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП. Видно от представените доказателства, ограничението за скоростта в този участък е било от 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26, като освен това по делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Изрично в този протокол е отбелязано, че мястото за контрол е до бензиностанция Петрол, поради което са неоснователно доводите в жалбата, че няма конкретизация на мястото. В тази връзка, по преписката е приложен и снимков материал, от който е видно, че техническото средство е след знака, указващ ограничение на скоростта от 80 км./ч., поради което са абсолютно неоснователни доводите в касационната жалба, че липсва конкретика и целия първи километър се състои от 1000 метра. Както беше посочено по-горе, освен поставения пътен знак В-26 е налице и указания за точното местоположение на мястото на контрол.

Както фактическите констатации, така и правните изводи формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им.

Неоснователно е и позоваването на касатора, на цитираното в касационната жалба

съдебно решение, с което е отменен издадения електронен фиш, тъй като по справка от АПИ е установено, че не е имало ограничение на скоростта на движение, въведено с пътен знак. В конкретния случай, от приложеното по делото писмо на АПИ – Областно пътно управление, безспорно се установява, че за АМ „Т.“ при 1-000 ляво платно с посока от [населено място] поле към [населено място] има ограничение на скоростта до 80 км./ч.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

В този смисъл АНО е териториалната структура на МВР, която в конкретния случай е коректно посочена като СДВР, а относно конкретното лице е приложена ежедневна форма на отчет и описание на наряда и извършените от него дейности.

Наложено административно наказание е в размера определен в нормата на чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Разноски от страна на ответника по касация не се претендират, поради което не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1 от 02. 01. 2025 г. по НАХД № 16033 / 2024 г., Софийски районен съд, НО – 121-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.